

opkrævet efter samme regler, som gælder for den særlige indkomstskat. Når den betalte afgift, som er 35 pct. af udbetalingen, skal trækkes fra den beregnede forhøjelse af indkomstskatterne, vil det ses, at der kun bliver tale om tillægsskat i tilfælde, hvor indkomsten i ophævelsesåret med tillæg af udbetalingen er så stor, at grænsebeskatningsprocenten overstiger 35.

Det bemærkes at forslaget er udformet som en ren beregningsregel. Der er ikke tale om en egentlig forhøjelse af den skattepligtige indkomst, som kunne få virkning på andre områder f. eks. reglerne om nedslag for renteindtægter eller om boligsikring. Den beregnede tillægsskat er heller ikke en forhøjelse af de almindelige indkomstskatter, og tillægsskatten skal derfor ikke — lige så lidt som den særlige indkomstskat — medregnes i de skattebeløb, der omtales i udskrivningslovens § 5, den såkaldte 70 pct. regel.

Efter forslagets regler skal forsikringsselskaberne altid beregne og tilbageholde afgiften på 35 pct. ved ophævelsen af en rateforsikring i pensionsøjemed, og om denne afgiftsberegning skal der — som efter de gældende regler — gives underretning til skattemyndighederne. På grundlag af denne indberetning vil tillægsskatten kunne beregnes og udskrives maskinelt i kildeskattedirektoratet i forbindelse med slutligningen for det pågældende indkomstår.

Efter forslaget skal tillægsskat ikke beregnes, hvor afgiftspligt indtræder, efter at den tidligere ejer af forsikringen er afgået ved døden, f. eks. i de i forslagets § 29, stk. 2, omhandlede tilfælde, hvor retten til udbetaling overgår til en person, der ikke er indkomstskattepligtig af raterne, eller i tilfælde, hvor den som begunstiget efter forsikringstagerens død indsatte ægtefælle eller barn konverterer de indkomstskattepligtige rater til en engangsudbetaling. Denne undtagelse er fundet rimelig, da tillægsskattereglerne alene skal modvirke misbrug i form af oprettelse af en rateforsikring med henblik på efterfølgende *vilkårlig* ophævelse.

De foreslåede regler om tillægsskat afviger på flere punkter fra de regler, som udvalget om beskatningen af renteforsikringer har foreslået. Dette skyldes, at udvalget på den ene side har foreslået en lavere afgiftsprocent (30), men på den anden side har ment, at tillægsskattereglerne også måtte gælde ved ophævelse af indeksordninger og af kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed. Endelig har udvalget måttet udforme sit forslag under hensyntagen til de ekstremt høje grænsebeskatningsprocenter, som fandtes før skattefradragreglens afskaffelse i 1967.

Til afsnit II.

Ud over de regler i renteforsikringsloven, som vedrører den beskatning af pensionsordninger videre forstand, der er omtalt i tilslutning til bestemmelseerne i forslagets afsnit I, indeholder renteforsikringsloven forskellige beskatningsregler vedrørende forsikrings- og opsparingsordninger, der ikke tager specielt sigte på pensionssikring, eller som, uanset at de kan tiene et vist pensionsformål, dog ikke er anset for egnede til at gå ind under et pensionsbeskatningsprincip. Disse forskellige ordninger kan opdeles i 2 grupper med henholdsvis fuldt og begrænset fradragberettigede indbetalinger.

Til § 49.

Ordninger med fuld fradragret for indbetalingerne.

Under denne gruppe henhører arbejdsløshedsforsikring samt syge- og ulykkesforsikring, jfr. renteforsikringslovens § 1, stk. 1 a. Denne lovbestemmelse har tidligere alene vedrørt arbejdsløshedsforsikring, men ved lov nr. 226 af 4. juni 1965 blev — med virkning fra og med skatteåret 1966-67 — også indbetalinger til syge- og ulykkesforsikring, der hidtil havde været omfattet af den begrænsede fradragret, henført under reglerne om ubegrænset fradragret.

Der er herefter fuld fradragret for bidrag til arbejdsløshedsforsikring, sygekassekontingenter, lønmodtagerbidrag til den i lov om den offentlige sygeforsikring omhandlede dagpengefond samt præmier til sygeforsikring, ulykkesforsikring, kombineret syge- og ulykkesforsikring, erhvervsudygtighedsforsikring og lignende.

Udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring og fra dagpengefonden skal i medfør af statskattelovens almindelige regler medregnes som skattepligtig indkomst for modtageren. Det samme gælder for løbende, livsbetingede udbetalinger i form af dagpenge eller lignende fra syge- og ulykkesforsikring.

Derimod er andre udbetalinger fra syge- og ulykkesforsikring end løbende, livsbetingede ydelser ikke indkomstskattepligtige for den berettigede. For kapitaludbetalinger fra ulykkesforsikring og lignende følger denne indkomstskattefrihed af statskattelovens § 5 b, hvorefter „... udbetaling af livsforsikringer ... og deslige“ ikke henregnes til den skattepligtige indkomst, og efter fast praksis gælder det samme for udbetalinger til dækning af udgifter til lægehjælp, hospitalsophold, lægemidler og lignende.

Man har ikke fundet anledning til at stille forslag om ændring af den nuværende lovgivning og praksis